

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U PAZINU
Franjevačke stube 2
52000 Pazin

Posl. br. Ovr-776/2019-132

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

RJEŠENJE

Općinski sud u Pazinu po sucu Biljani Pamić, na temelju prijedloga više sudske savjetnice - specijalistice Marije Grubor, u pravnoj stvari ovrhovoditelja Miroslava Rumina iz Novigrada, Istarska 16, OIB: 10683268967, kojeg zastupaju punomoćnici iz Odvjetničkog društva Čohilj i partneri d.o.o., odvjetnici u Puli, Dalmatinova 4, protiv ovršenika DIVUS MARKETING d. o. o. u stečaju (ranije: Mrežni marketing Divus d.o.o.) iz Zagreba, Kulmerska ulica 24, OIB: 87848166566, kojeg zastupaju stečajni upravitelj Miljenko Požgaj i punomoćnik Josip Štefičić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Vrbanović & Štefičić, odvjetnik u Zagrebu, Preradovićeve 16, dana 2. veljače 2021.

riješio je

I. Utvrđuje se da je prebijanjem s ovršenikovom tražbinom za isplatu kupovnine postignute na javnoj dražbi održanoj dana 12. prosinca 2019. u iznosu od 1.782,450,00 kuna u cijelosti namirena tražbina ovrhovoditelja Miroslava Rumina iz Novigrada, Istarska 16, OIB: 10683268967, u iznosu od 1.219.888,58 kuna, i to:

- u iznosu 5.000,00 kuna na ime sudskih pristojbi na prijedlog za ovrhu i rješenje o ovrsci i u iznosu 4.446,94 kuna na ime uplaćenog i utrošenog predujma,
- u iznosu 173,75 kuna na ime ovršnog troška priznatog rješenjem o ovrsci posl. br. Ovr-47/13-2 od 18. siječnja 2013.,
- u iznosu 2.103,99 kuna na ime zateznih kamata na trošak,
- u iznosu od 82.883,23 kune na ime dospjelih kamata,
- u iznosu od 156.308,51 kuna na ime zateznih kamata na glavnice (za posljednje 3 godine),
- u iznosu 578.879,85 kuna na ime glavnice,
- u iznosu 390.092,31 kuna na ime zateznih kamata na glavnice obračunatih do 12. prosinca 2016.

II. Ovrhovoditelju se priznaje daljnji trošak ovršnog postupka u iznosu od 7.569,00 kuna, dok se u preostalom dijelu prijedlog ovrhovoditelja za priznanje daljnjeg ovršnog troška odbija.

III. Iz razlike kupovnine u iznosu od 562.561,42 kuna namiruje se tražbina ovrhovoditelja u iznosu 7.569,00 kuna po osnovi troškova ovršnog postupka.

IV. Nalaže se Odsjeku financijsko - materijalnog poslovanja suda da po pravomoćnosti ovog rješenja ovrhovoditelju isplati iznos iz t. III. ovog rješenja na račun koji se ovrhovoditelj obvezuje dostaviti u roku osam dana.

V. Nalaže se Odsjeku financijsko - materijalnog poslovanja suda da po pravomoćnosti ovog rješenja preostali iznos od 554.992,42 kune prenese na račun Trgovačkog suda u Zagrebu.

VI. Odbija se prijedlog trgovačkog društva MESNA INDUSTRIJA - VAJDA d.o.o. da se preostali dio kupovnine izdvoji u sudski polog do okončanja parničnog postupka koji se vodi kod Trgovačkog suda u Rijeci pod posl. br. P-76/2020.

VII. Utvrđuje se da je ovršni postupak dovršen.

Obrazloženje

Rješenjem o dosudi posl. br. Ovr-776/2019-107 od 30. siječnja 2020. (listovi 290-291 spisa) ovrhovoditelju je dosuđena nekretnina: 1. suvlasnički dio 5913/10000 dijela k. č. 2573/8 zk. ul. 3706 k. o. Novigrad s kojim je povezano pravo vlasništva u suvlasništvu cijele nekretnine na posebnom dijelu zgrade: posebni dio na Planu označen s A, s prostorijama označenim od 1. do 17. u podrumu, od 1. do 17. u prizemlju i od 1. do 8. na prvome katu, obojan plavom bojom, površine 621,30 m², te sporedni dio na koji se proteže vlasništvo posebnog dijela: dvorište oznake 1, ukupne površine 425,00 m² (1. ETAŽA).

Ovrhovoditelj je navedenu nekretninu kupio za iznos od 1.782.450,00 kuna te je, s obzirom na to da se namiruje prije svih ostalih vjerovnika, zatražio oslobođenje od polaganja kupovnine.

Radi donošenja odluke o iznosu kupovnine koji ovrhovoditelj nije dužan položiti (koji će biti pokriven iznosom koji će mu pripasti prema rješenju o namirenju) ovrhovoditelj je prije donošenja rješenja o dosudi dostavio obračun svog potraživanja (listovi 261-265). Kako je utvrđeno da ovrhovoditelj ima ukupno potraživanje u iznosu od 1.219.888,58 kuna, za taj iznos je na temelju čl. 107. Ovršnog zakona (Narodne novine br. 112/12 i 25/13, u nastavku: OZ) oslobođen polaganja kupovnine, dok je pozvan da uplati razliku kupovnine u iznosu od 562.561,42 kune.

Rješenje o dosudi je postalo pravomoćno dana 13. veljače 2020.

Dana 2. studenog 2020. održano je ročište za diobu kupovnine.

Trgovačko društvo MESNA INDUSTRIJA - VAJDA d.o.o. je u podnesku od 29. listopada 2020. (str. 324-325) obavijestio sud da je na temelju tužbe koju je podnio protiv ovršenika i bivšeg upisanog vlasnika nekretnine (tada Porporella d.o.o.) na nekretnini upisana zabilježba tužbe posl. br. P-384/17 radi pobijanja dužnikovih pravnih radnji. Tužbeni zahtjev je upravljen na utvrđenje da je ugovor o kupoprodaji, a koji je zaključen između stečajnog dužnika Porporella d.o.o. u stečaju kao prodavatelja i ovršenika kao kupca, bez učinka prema stečajnoj masi iza Porporella d.o.o. u stečaju te na vraćanje od strane ovršenika u stečajnu masu svih imovinskih koristi stečenih na temelju kupoprodajnog ugovora odnosno izdavanje isprave za upis prava vlasništva na nekretnini koja je predmet ovog ovršnog postupka s imena

ovršenika na ime stečajne mase iza Porporella d.o.o. u stečaju. Istaknuo je da prema stečajnoj masi iza Porporella d.o.o. u stečaju, a koje je uredno prijavio u stečajnom postupku koji se vodio nad Porporella d.o.o., ima potraživanje u iznosu 2.898.300,71 kunu. S obzirom na to da parnični postupak još uvijek nije okončan, predložio je da se, na temelju čl. 122. st. 2. OZ-a u vezi s čl. 121. OZ-a, iznos koji će preostati nakon što se iz kupovnine namire založni vjerovnici izdvoji i stavi u sudski polog sve do okončanja parničnog postupka. Uz podnesak dostavio je zapisnik Trgovačkog suda u Rijeci posl. br. P-76/2020.

Obračun svog potraživanja dostavio je i založni vjerovnik Republika Hrvatska (listovi 334-336).

Nije sporno da se nad ovršenikom vodi stečajni postupak pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod posl. br. St-3771/2016.

U čl. 164.a st. 1. i 2. Stečajnog zakona (Narodne novine br. 44/96, 161/98, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10, 25/15, 133/12, 45/13, u nastavku: SZ) u vezi s čl. 441. st. 1. i 2. Stečajnog zakona (Narodne novine, broj 71/2015) koji se primjenjuje kao *lex specialis* u ovoj pravnoj stvari u odnosu na odredbe o namirenju iz čl. 113. i 114. OZ-a određeno je da će ovršni sud, nakon što unovči stvar ili pravo na kojemu postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi, a pošto namiri troškove do tada provedenog ovršnog postupka, preostali novac predati stečajnom sudu.

Dakle, u ovršnom postupku nad ovršenikom koji je u stečaju namiruju se samo troškovi ovršnog postupka, dok se preostali dio kupovnine predaje stečajnom sudu. Iznimka od toga je slučaj kada je nekretninu kupila osoba koja je, zbog prvenstvenog prava na namirenje, oslobođena polaganja kupovnine ili njezinog dijela u kojem slučaju se za taj dio provodi namirenje vjerovnika koji je nekretninu kupio (prema pravilima ovršnog postupka), i to prebijanjem s ovršenikovom tražbinom za isplatu tog dijela kupovnine.

To iz razloga što sama okolnost da se nad ovršenikom vodi stečajni postupak ne dovodi do nemogućnosti primjene pojedinih odredbi Ovršnog zakona kojim se uređuje postupak ovrhe na nekretnini i prava na oslobođenje od polaganja kupovnine/dijela kupovnine (tako i Vrhovni sud u odluci Rev 895/2020-2 od 8. rujna 2020.).

S obzirom na to da je ovrhovoditelj oslobođen polaganja kupovnine za iznos od 1.219.888,58 kuna valjalo je izvršiti namirenje ovrhovoditelja.

Prema čl. 113. OZ-a iz iznosa dobivenog prodajom namiruju se prvenstveno, i to ovim redosljedom: 1. troškovi ovršnog postupka koji se tiču sudskih pristojbi i plaćenih predujmova za provedbu ovrših radnji; 2. porezi i druge pristojbe dospjele za posljednju godinu koje terete prodanu nekretninu.

Prema odredbi čl. 114. st. 1. i 2. OZ-a nakon namirenja ovih potraživanja namiruju se potraživanja osigurana založnim pravom i potraživanja ovrhovoditelja na čiji je prijedlog određena ovrha, što vrijedi i za namirenje podzaložnih prava (nadhipoteka) i drugih prava koja su teret prava koja se namiruju. Vjerovnici se namiruju po redu stjecanja založnoga prava i prava na namirenje ovrhovoditelja koji su predložili ovrhu odnosno po redu upisa u zemljišnu knjigu osobnih služnosti (st. 3.). Troškovi kamate za posljednje tri godine do donošenja rješenja o dosudi nekretnine kupcu, određeni ovršnom ispravom, namiruju se po istom redosljedu kao i glavna tražbina (st. 4.). Troškovi ovršnog postupka, osim troškova

koji se prvenstveno namiruju po članku 113. OZ-a namiruju se po istom redosljedju kao i glavna tražbina (st. 5.). Poslije toga namiruju se tražbine navedene u članku 113. OZ-a za vrijeme za koje se ne namiruju prema odredbama tog članka. Nakon toga namiruju se kamate iz stavka 4. ovoga članka za vrijeme za koje nisu namirene prema toj odredbi, i to po istom redosljedju kao i glavna tražbina.

Iz navedenih odredbi proizlazi da su tražbine u ovršnom postupku svrstane u određene isplatne redove te da se tražbine iz sljedećeg isplalnoga reda namiruju tek kada su tražbine iz prethodnoga isplalnoga reda u potpunosti namirene. U tražbine prvog isplalnog reda spadaju tražbine s osnova troškova ovršnog postupka koji se tiču sudskih pristojbi i plaćenih predujmova za provedbu ovrših radnji. U tražbine drugog isplalnog reda spadaju tražbine s osnova poreza i drugih pristojba dospjelih za posljednju godinu koji terete prodanu nekretninu. U tražbine trećeg isplalnog reda spadaju tražbine s osnova troškova ovršnoga postupka i kamata dospjelih za posljednje tri godine do donošenja rješenja o dosudi nekretnine i glavna tražbina. U tražbine četvrtog isplalnog reda spadaju tražbine s osnova poreza i drugih pristojbi koji terete prodanu nekretninu dospjelih prije godinu dana od donošenja rješenja o dosudi. U tražbine petog isplalnog reda spadaju tražbine s osnova kamata određenih ovršnom isplatom za vrijeme za koje se ne namiruju kao tražbine trećeg isplalnog reda zajedno sa glavnom tražbinom, dakle za vrijeme prije tri godine računajući od donošenja rješenja o dosudi.

Stoga je iz kupovnine od 1.219.888,58 kuna valjalo namiriti iznos na ime sudske pristojbe na prijedlog i rješenje o ovrsi u iznosu 5.000,00 kuna i na ime uplaćenog i utrošenog predujma u iznosu 4.446,94 kune (prvi isplatti red). Nakon namirenja tražbina prvog isplalnog reda valjalo je namiriti preostali dio ovršnog troška priznatog rješenjem o ovrsi posl. br. Ovr-47/13 od 18. siječnja 2013. u iznosu od 173,75 kuna (trošak na ime sudske pristojbe na prijedlog za ovrhu u iznosu od 2.500,00 kuna je prvenstveno namiren), iznos od 2.103,99 kuna na ime zateznih kamata na trošak, iznos od 82.883,23 kune na ime dospjelih kamata (radi naplate kojih je određena ovrha), iznos od 156.308,51 kuna na ime zateznih kamata na glavnice za posljednje tri godine do dana donošenja rješenja o dosudi, iznos 578.879,85 kuna na ime glavnice i iznos od 390.092,31 kunu na ime zateznih kamata obračunatih za razdoblje prije tri godine do donošenja rješenja o dosudi (od 1. studenog 2012. do 12. prosinca 2016.).

Slijedom navedenog valjalo je utvrditi da je prebijanjem s tražbinom ovršenika za isplatu kupovnine, tražbina ovrhovoditelja namirena u cijelosti (t. I. izreke).

Za preostali dio kupovnine u iznosu 562.561,42 kuna valjalo je primijeniti odredbu čl. 164.a st. 1. SZ-a te iz tog iznosa namiriti samo troškove provedenog ovršnog postupka.

Ovrhovoditelj je zatražio naknadu za sastav podnesaka od 21. rujna 2017., 6. prosinca 2017., 16. siječnja 2018. i 10. prosinca 2019. te za zastupanje na ročištu od 12. prosinca 2019. u iznosima od po 19.660,90 kuna (15.725,70 kuna uvećano za PDV), za putni trošak za pristup na ročište iznos od 414,35 kuna (331,50 kuna uvećano za PDV), za trošak cestarine iznos od 67,50 kuna (54,00 kune uvećano za PDV), za izbivanje iz pisarnice iznos od 2.187,50 kuna (1.750,00 kuna uvećano za PDV) i za sudske pristojbe iznos od 5.000,00 kuna (listovi 259-260).

Kako je ovaj ovršni postupak pokrenut radi naplate novčane tražbine u iznosu od 661.763,08 kuna od čega se iznos od 578.879,85 kuna odnosi na glavnice, valjalo je, u skladu s čl. 35. Zakona o parničnom postupku u vezi s čl. 21. st. 1. OZ-a, pri odlučivanju o troškovima

ovršnog postupka uzeti u obzir samo vrijednost glavnog zahtjeva. Stoga je ovrhovoditelju na temelju Tbr. 12. t. 1. u vezi s Tbr. 7. t. 1. i Tbr. 9. t. 1. te Tbr. 42. Tarife o nagradama i naknadi troška za rad odvjetnika (u nastavku: Tarife) valjalo priznati naknadu za zastupanje na ročištu od 12. prosinca 2019. u iznosu od 7.237,50 kuna (5.790,00 kuna uvećano za PDV), a ne u zatraženom iznosu od 19.660,90 kuna. Osim toga, ovrhovoditelju je valjalo priznati i putni trošak za dolazak na ročište u Pazin u iznosu od 331,50 kuna (109,40 km x 3,03 kn), a ne u zatraženom iznosu od 414,35 kuna (iznos od 331,50 kn uvećan za PDV) budući da odvjetnik u skladu s Tbr. 42. Tarife ima pravo obračunati porez na obavljene radnje, a ne i na stvarne izdatke. Ovrhovoditelju nije priznata nagrada na ime izbivanja iz pisarnice za vrijeme ročišta budući da je, prema mišljenju ovog suda, taj trošak obuhvaćen priznatim troškom na ime zastupanja na ročištu, kao ni trošak cestarine jer nije dokazao da mu je taj trošak i u tom iznosu zaista i nastao. Trošak na ime sudskih pristojbi mu je prvenstveno namiren.

Ovrhovoditelju nisu priznati troškovi sastava podnesaka od 21. rujna 2017. (list 219) i 6. prosinca 2017. (list 228) u kojima je predložio preuzimanje ovršnog postupka od ranijeg ovrhovoditelja i povukao ovršni prijedlog u odnosu na raniju ovršenicu Nerinu Rumin jer ti troškovi, po mišljenju ovog suda, ne mogu pasti na teret ovršenika, kao ni trošak sastava požurnice od 16. siječnja 2018. (list 231) jer taj trošak nije bio potreban za provedbu ovrhe u smislu čl. 14. st. 4. OZ-a. Osim toga, ovrhovoditelju nije priznat ni trošak sastava podneska od 10. prosinca 2019. (list 247) u kojem je specificirao svoju tražbinu budući da je navode iz tog podneska mogao istaknuti na ročištu od 12. prosinca 2019. za koje mu je priznat trošak zastupanja, pa ni taj trošak nije bio potreban za provedbu ovrhe.

Prema tome opravdani troškovi ovrhovoditelja iznose 7.569,00 kuna, dok je u preostalom dijelu njegov zahtjev za naknadu troškova postupka valjalo odbiti (t. II. izreke). Stoga je iznos od 7.569,00 kuna valjalo namiriti iz razlike kupovnine u iznosu od 562.561,42 kune, a preostali iznos kupovnine u iznosu 554.992,42 kune (562.561,42 kn – 7.569,00 kn) predati stečajnom sudu (t. III.-V. izreke).

Budući da se u ovršnom postupku nad ovršenikom koji je u stečaju namiruju samo troškovi ovršnog postupka, a da o namirenju ostalih tražbina odlučuje trgovački sud u stečajnom postupku, valjalo je odbiti prijedlog trgovačkog društva MESNA INDUSTRIJA - VAJDA d.o.o. da se preostali dio kupovnine izdvoji u sudski polog do okončanja parničnog postupka koji se vodi kod Trgovačkog suda u Rijeci pod posl. br. P-76/2020 (t. VI. izreke). Naime, kada bi navedeno trgovačko društvo eventualno i uspjelo u pokrenutoj parnici odnosno kada bi i imalo novčanu tražbinu prema ovršeniku, ne bi bilo uvjeta za njegovo namirenje unutar ovog postupka, a navedeno ga ne sprječava da takav zahtjev postavi unutar stečajnog postupka.

Namirenjem ovrhovoditelja provedena je posljednja ovršna radnja ovrhe na nekretnini ovršenika radi naplate novčane tražbine ovrhovoditelja. Prema čl. 73. st. 2. OZ-a dovršetak ovrhe provedbom posljednje ovršne radnje sud će utvrditi rješenjem (t. VII. izreke).

U Pazinu dana 2. veljače 2021.

Sudac
Biljana Pamić

Dokument je elektronički potpisan:
BILJANA PAMIĆ

Vrijeme potpisivanja:
04-02-2021
08:48:35

DN
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U PAZINU
2.5.4.97#13004852037367303403110709
L=PAMIĆ
S=PAMIĆ
O=BILJANA
CN=BILJANA PAMIC